

K vyhodnocování žádostí o podporu vzdělávacích projektů pro rok 2020 na komisi dne 31.10. 2019

Ráda bych požádala o zařazení nového bodu na program dnešního jednání komise. Dosavadní průběh hodnocení projektů vykazuje několik závažných nedostatků, jimiž by se komise měla zabývat ještě před uzavřením hodnocení, a to zejména v zájmu jeho věrohodnosti.

Posuzování návrhů na minulé schůzi bylo nekoncepční, nekonsistentní a zmatečné. Zejména to vyniklo ve srovnání s hodnocením sociálních projektů v rámci komise pro sociální politiku, kde nedocházelo k pochybnostem, který projekt je v danou chvíli vlastně posuzován.

Z diskuse na minulé komisi i z navrženého hodnocení rozeslaného členům komise vyplývá, že na rozdíl od minulosti je nyní kladen zásadní důraz na sociální aspekty vzdělávacích projektů. To samozřejmě není samo o sobě špatné, ovšem žadatelé na to měli být předem důrazněji upozorněni.

Kromě toho bychom ale neměli zapomínat, že účelem vzdělávacích projektů je primárně vzdělávání. Proto jsou to projekty vzdělávací. Typicky jde zejména o tzv. "kroužky". Je v zájmu MČ, aby nabídka kroužků i dalších vzdělávacích a volnočasových aktivit byla co nejpestřejší, otevřená dětem bez rozdílu. Je tudíž nelogické odmítat podporu projektů, které k naplnění tohoto cíle přispívají. Pro projekty s primárně sociálním zaměřením je určen jiný program a žádosti o podporu z něj hodnotí jiná komise. Proto také existují odlišné komise a odlišné programy podpory. Snaha o větší sociální začlenění je chválná, ale neměla by vyúšťovat v jakési vytváření komise pro sociální politiku II.

V některých případech navržené hodnocení není konzistentní ani s nově upřednostňovanými kritérii. Není například zřejmé, proč u projektu zaměřeného na nevidomé došlo ke krácení s odůvodněním, že projekt nebere dostatečný ohled na vyloučené skupiny, když přitom primární cílovou skupinou je zcela zřetelně skupina exkluzí přímo ohrožená.

Osobní preference hodnotitelů by při hodnocení neměly hrát žádnou roli. Na jednání komise by rozhodně nemělo zaznít, že někdo pokládá určitou aktivitu - například jóga či balet - za neúčinnou či nepotřebnou. Navíc - a opět se to ukázalo v případě baletu - není šťastné, pokud dva podobně zaměřené projekty jsou odmítnuty či kráceny s diametrálně odlišným zdůvodněním: na jedné straně nepotřebnost a nezačlenění vyloučených, na druhé straně význam přesahující MČ.

K otázce potřebnosti a vyloučení jsem se již vyjádřila. Jde o relativní, nikoli absolutní kritéria. Osobně také nemohu souhlasit se stanoviskem, že by měla být krácena či dokonce zcela odmítnuta podpora projektů realizovaných subjekty se sídlem v Praze 3, pokud tyto projekty nejsou určeny výhradně občanům MČ Praha 3. Žijeme přece v jednom společném hlavním městě, nikoli na izolovaných ostrovech. Snaha vytvořit mezi pražskými městskými částmi pomyslné neproniknutelné bariéry je zcela kontraproduktivní. Jistě si nepřejeme, aby podobně jednala i MČ Praha 2 či Praha 8. Rozhodující by mělo být, zda projekt využívají občané MČ Praha 3 do značné míry (tj. alespoň polovina klientů), nebo převážně (tj. více než polovina klientů). Krácení by podle toho mělo být odstupňováno. Kde žadatel neposkytl

dostatek informací, měl by být poučen, jak měl postupovat, aby se v příštím roce vyvaroval zbytečných chyb.

Co se týká konkrétních projektů, navrhuji u Yogadany přidělit alespoň 10 tis. Pouhé doporučení podat v příštím roce žádost o financování z programu na podporu sportu by bylo nespravedlivé, protože projekt jako takový byl dobře připraven. Navíc byl hodnocen 22 body. Stejnou částku navrhuji přidělit Baletní škole Evě Maternové. Kritéria potřebnosti a prevence vyloučení nemají být uplatňována absolutně. Hodnocení 18,4 bodu není odpovídající. Kromě existují jiné projekty se stejnou výší hodnocení, u nichž je navrhováno financování dokonce z 66,7 % (pronájem skladu pro pionýrskou skupinu Galaxie). Projekty pana Němce navrhuji financovat následovně: v případě prvního z 1/4, tj. přidělit 83 tis., u druhého projektu pak z 1/3, tj. 102 tis. Kč.